

**Malcolm Arnold (1921-2006), *Serenade Op. 50* για κιθάρα και έγχορδα
μεταγραφή για κιθάρα και πιάνο**

Δήμητρα Χατζηιωαννίδου (κιθάρα) και Ιωάννα Πετράκε (πιάνο)

Το έργο γράφτηκε από τον Arnold για τον σπουδαίο Άγγλο κιθαριστή Julian Bream ο οποίος και το παρουσίασε για πρώτη φορά το 1955 με συνοδεία ορχήστρας εγχόρδων. Ο ίδιος ο συνθέτης το διασκεύασε και για κιθάρα και πιάνο. Ως μουσικό είδος η «Σερενάτα» είναι ένα κομμάτι ρομαντικού χαρακτήρα που συνήθως παιζόταν το βράδυ από έναν άντρα προς μία γυναίκα κάτω από το παράθυρό της. Αυτός ήταν και ο λόγος το είδος που συνδέθηκε με εκτέλεση σε εξωτερικούς χώρους. Στο έργο του Arnold, ο ρομαντικός τριμερής τραγουδιστικός χαρακτήρας του βασικού «νυχτερινού» θέματος διακόπτεται από ένα ταραχώδες αντιθετικό ιντερλούδιο που ορίζει το μεσαίο τμήμα μιας τριμερούς φόρμας, καθώς η ηρεμία επανέρχεται και το κομμάτι κλείνει γαλήνια, όπως ξεκίνησε.

**Leo Brouwer (γεν. 1939), *Cuban Landscape with Rain*
για τέσσερις κιθάρες**

Νίκος Σιδηρόπουλος, Βαγγέλης Φιλίππου, Δήμητρα Χατζηιωαννίδου και
Βασιλική Χατζηγιάννη: κιθάρες

Ο Leo Brouwer θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Κουβανούς συνθέτες του 20ου και 21ου αιώνα. Το συγκεκριμένο έργο γράφτηκε το 1984 για τέσσερις κιθάρες. Στην αρχή, ο συνθέτης μέσα από την απαλή μελωδία, τις χαμηλές δυναμικές και την σταδιακή είσοδο της κάθε κιθάρας στο κομμάτι, προσπαθεί να περιγράψει το φαινόμενο όπου μια σταγόνα βροχής πέφτει απαλά στο έδαφος. Κατά την διάρκεια του κομματιού, η σταγόνα εξελίσσεται σε δυνατή βροχή και ολοκληρώνεται με την επιστροφή στην αρχική κατάσταση, όπου κάποιες λίγες τελευταίες σταγόνες παραμένουν ως ανάμνηση. Στο έργο χρησιμοποιούνται τεχνικές μινιμαλισμού, αλεατορισμού, ανορθόδοξου ηχοχρώματος από τις κιθάρες, καθώς και σύγχρονη σημειογραφία.

* * *

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝΟΛΩΝ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΚΙΘΑΡΑΣ II-IV

Συμμετέχουν οι φοιτητές του μαθήματος (αλφαβητικά):
Ιωάννα Πετράκε, Νίκος Σιδηρόπουλος, Αντώνης Τσαγγαλίας,
Βαγγέλης Φιλίππου, Βασιλική Χατζηγιάννη, Δήμητρα
Χατζηιωαννίδου

Επιμέλεια:

Γιώργος Σακαλλιέρος

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022 – ΩΡΑ 12.30
ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Α.Π.Θ.

**Άριες και χοροί της Αναγέννησης των J. Dowland και R. Johnson,
σε μεταγραφή για φλάουτο και κιθάρα**

John Dowland (1563-1626)

Come again

What if I never speed

Kemp's Jig

Robert Johnson (1583-1633)

Alman

Ιωάννα Πετράκε (φλάουτο) και Δήμητρα Χατζηιωαννίδου (κιθάρα)

Το "Come Again" ανήκει στο *First Booke of Songes or Ayres* του Dowland (1597) και στην αρχική του εκδοχή προορίζεται για φωνή και λαούτο. Οι παράλληλες τρίτες και έκτες όπως διαμοιράζονται στα μέρη του φλάουτου και της κιθάρας στο "What if I never speed", χαρακτηρίζουν το ελισαβετιανό ύφος της περιόδου. Το κομμάτι δημοσιεύτηκε το 1603 ως αρ. 9 στο *The Third and last booke of songs or Ayres*. Το "Kemp's Jig" αποτελεί παλιό αγγλικό χορευτικό τραγούδι το οποίο ο Dowland μετέγραψε για σόλο λαούτο, ενώ και άλλοι συνθέτες της περιόδου έγραψαν παραλλαγές αυτού του χαρούμενου τραγουδιού. Τέλος, η αυστηρή "Alman", επίσης αρχικά για σόλο λαούτο, προέρχεται από έναν από τους πιο σημαντικούς Ελισαβετιανούς συνθέτες και λαουτίστες. Ο Johnson εμπλούτισε αυτό το κομμάτι με χορευτική γραμμική υφή αλλά και αντιστικτική πλοκή.

**Domenico Scarlatti (1685-1757), Σονάτα σε μι μείζονα (Κ. 380 – L. 23),
μεταγραφή για δύο κιθάρες**

Νίκος Σιδηρόπουλος και Αντώνης Τσαγγαλίας: κιθάρες

Δημοφιλέστατη στις μέρες μας, η καταλογογραφημένη ως Κ. 380 / L. 23 δεν δημοσιεύτηκε ποτέ κατά την περίοδο της ζωής του Scarlatti, ούτε ανευρίσκεται στη συλλογή με 200 σονάτες του που εξέδωσε ο Czerny στη Βιέννη το 1839. Ζωηρή, χαρούμενη, γεμάτη τρίλιες και passages στο πρώτο θέμα της, μιμείται το σάλπισμα των τρομπетών στο επερχόμενο δεύτερο. Χτίζεται στη γνωστή μονομερή δομή με ενότητες Α και Β, με ενδιάμεση πτώση στη δεσπόζουσα, επανάληψη και επαναφορά. Οι ιβηρικοί απόηχοι στη μουσική του Scarlatti, αρχιμουσικού στην ισπανική βασιλική αυλή από το 1733 αλλά και στενού φίλου του Ισπανού κιθαριστή και παιδαγωγού Gaspar Sanz (1640-1710), έχουν καταστήσει τις σονάτες του δημοφιλείς και σε μεταγραφές για μία και δύο κιθάρες δίνοντας μια άλλη ηχοχρωματική διάσταση στην αρχική τους εκδοχή για πληκτροφόρο.

Fernando Sor (1778-1839), L'Encouragement Op. 34, για δύο κιθάρες

Cantabile (εισαγωγή)

Theme et variations

Βασιλική Χατζηγιάννη και Βαγγέλης Φιλίππου: κιθάρες

Ο Fernando Sor ήταν Ισπανός κιθαρίστας και συνθέτης. Αποτέλεσε σημαντική παρουσία για την ιστορία της κλασικής κιθάρας, τόσο μέσα από τις συνθέσεις του όσο και από τις μεθόδους που έγραψε για την διαμόρφωση τεχνικής. Το έργο του *L'Encouragement*, ορ. 34 για δύο κιθάρες, κυκλοφόρησε πρώτη φορά στο Παρίσι το 1828, με τον τίτλο *L'Encouragement, Fantaisie a deux guitares dediee a une de ses Eleves*. Ήταν το πρώτο από τα δώδεκα έργα για δύο κιθάρες του Sor που εκδόθηκαν στο Παρίσι. Το έργο αποτελείται από το αρχικό εισαγωγικό μέρος Cantabile, με λυρικό χαρακτήρα, ενώ ακολουθούν το πολύ πιο ζωηρό θέμα με τις αντιθετικού χαρακτήρα παραλλαγές.

**Zequinha de Abreu (1880-1935), Tico-Tico no fubá
μεταγραφή για δύο κιθάρες**

Νίκος Σιδηρόπουλος και Αντώνης Τσαγγαλίας: κιθάρες

Ο José Gomes de Abreu, περισσότερο γνωστός ως Zequinha de Abreu, ήταν Βραζιλιάνος μουσικός και συνθέτης. Γεννήθηκε στη Santa Rita do Passa Quatro, στην πολιτεία του Σάο Πάολο. Είναι περισσότερο γνωστός για το διάσημο χορευτικό κομμάτι στη μορφή του chôro "Tico-Tico no Fubá" (1917), του οποίου ο αρχικός τίτλος ήταν "Tico-Tico no Farelo". Άλλες γνωστές μελωδίες που έγραψε ήταν το "Branca" και το "Tardes em Lindóia". Λόγω της έλλειψης αρχικής γραπτής εκδοχής από τον συνθέτη, το "Tico-Tico" παίζεται σε διάφορες μελωδικές εκδοχές και οργανολογικούς συνδυασμούς, σε όλο τον κόσμο.